

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 2 & 3

Helm. & Maalisk.

TOIMITTAJAT:

JOHN SUNDBERG. AUG. HELIN.

Vastaava.

1906

XI:sta vuosik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta.

Konst. Reponen.

I. Savolainen.

Linda Aschan.

Karl Ossian Wichmann.

Kuuromyökkäinlehtien entiset toimittajat.

Konst. Reponen on syntynyt 18^{21/5} 70 Koiviston pitäjässä, jossa hänen isänsä oli laivankapteenina. Nuorena kulki herra Reponen 2^{1/2} vuotta merellä isänsä ja omaistensa laivoilla. Sen jälkeen meni hän Sortavalan seminaariin, josta pääsi v. 1892. Mikkelin kansakoulussa oli hän opettajana 5 vuotta, jolla ajalla hän valmistui kuuromyökkäin opettajaksi ja suoritti sitä varten tutkinnot Turussa v. 1896. V. 1897 nimitettiin hän opettajaksi Mikkelin k. m. kouluun. V. 1896 perusti hän maisteri O. Wichmannin kanssa »Kuuromyökkäin Lehden», jonka toimittajana hän on tähän saakka pysynyt. Tutkinut k. m. opetusta Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa v. 1896—1898.

I. Savolainen, syntynyt 18^{17/7} 70 Kuopiossa. Ylioppilas 1888. Suoritti yliopistossa opettajakandidaattitutkinnon v. 1892 ja pedagogiatutkinnon v. 1895. Alkoi v. 1890 kuunnella opetusta Kuopion k. m. koulussa. Lukuv. 1892—1893 ollut v. t. opettajana Turun k. m. koulussa, v. 1893—1896 v. t. johtajana Porvoon k. m. koulussa, sekä vuodesta 1896 Mikkelin k. m. koulun johtajana. Kirjoittanut sanomalehtiin k. m. opetusta koskevia kirjoituksia, kuulunut useampia vuosia Suomen Aistivialliskoulujen lehden toimitukseen. Ollut 1 p. tammikuuta 1897 Kuuromyökkäin lehden kustantaja ja vastuunalainen toimittaja. Ollut v. 1893 opintomatalla Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa, Saksassa ja Schweitsissä. V. 1899 ollut opintomatalla Tanskassa ja Saksassa, ja v. 1903 opintomatalla Saksassa, Tanskassa ja Ruotsissa.

Linda Emilia Aschan syntyi Helsingissä helmik. 13 p. 1864. Vanhempansa olivat varareht. C. A. Aschan ja Mathilda Wænerberg. Neiti A. alkoi kuunnella k. m. opetusta Kuopion k. m. koulussa v. 1890 ja oli 4 vuotta v. t. kuuromyökkäinopettajattarena, nimitettiin vakinaiseksi opettajattareksi Kuopion k. m. Kouluun v. 1895. Muutti v. 1899 opettajattareksi Porvoon k. m. kouluun. Tutki k. m. opetusta ulkomailla Ruotsin, Tanskan ja Saksan

k. m. kouluissa vuosina 1893 ja 1897. Suoritti tietopuoliset ja käytännölliset kokeet Kuopion k. m. koulussa v. 1895. Yhdessä neiti Mana af Forsellesin kanssa oli nti A. 3 vuotta »Tidskrift för döfstumma»-lehden toimittajana. »Kuuromyökkäin auttaja-yhdistyksen» Porvoossa puheenjohtajana on nti A. ollut 5 vuotta.

Karl Ossian Wichmann syntyi Helsingissä tammik. 28 p:nä 1864. Vanhempansa olivat apteekari J. V. Wichmann ja Thérèse Granstedt. Läpikäytyään Oulun ruotsalaisen lyseon tuli hra W. ylioppilaaksi 1885. Yliopistossa tutki hän luonnontieteitä ja suoritti filosofian kandidaattitutkinnon v. 1890. Vuosina 1890—92 oli hän luonnontieteiden v. t. opettajana Porvoon lyseossa. Näinä aikoina kääntyi hänen huomionsa kuuromykkiin. Syksyllä 1892 alkoi hän kuunnella opetusta Porvoon k. m. koulussa ja keväällä 1893 k. m. koulussa Kuopiossa. Saman vuoden kesällä tutki maisteri W. k. m. opetusta Tanskassa, Saksassa ja Schweitsissä. Syksyllä 1893 nimitettiin hän opettajaksi Kuopion k. m. kouluun ja v. 1895 Mikkeliin k. m. koulun johtajaksi. Tässä virassa oli hän vain yhden vuoden. Seuraavana vuonna s. t. s. 1896 tuli hän johtajaksi Porvoon k. m. kouluun, missä virassa hän vielä nykyäänkin on. Kesällä 1895 oli hän toisen kerran ulkomailla tutkimassa k. m. kouluoloja. Ollessaan Mikkelin k. m. koulun johtajana, alkoi maist. W. yhdessä opettaja K. Reposen kanssa v. 1896 julkaista »Kuuromyökkäin lehteä». Seuraavana vuonna alkoi hän Porvoossa toimituttaa lehteä »Tidskrift för döfstumma». Maist. W. on sitä paitsi kirjoittanut paljon muihinkin sanomalehtiin ja ollut sellaisten toimittajanakin. Ylioppilasaikoinaan teki maist. W. kolmena kesänä maantieteellisiä tutkimusretkiä Suomen eri osiin, kuten Ahvenanmaalle, Hämeeseen, Anjalan seuduille y. m. paikkoihin.

Lehden lukijoille.

Tämän numeron ilmestyessä siirtyy lehden julkaisemisoikeus ja toimitus toisiin käsiin kuin tähän asti. Sekä suomen- että ruotsinkielisen kuuromyökkäinlehden ottaa nimittäin nyt huos-

taansa Suomen kuuromyökkäinliiton keskushallinto, jonka olopaikka on Helsingissä. Lehti ilmestyy tästä lähin saman nimisenä kuin ennenkin, mutta siten, että molemmankieliset lehdet ilmestyvät pääasiassa samansisältöisinä (sisältävät samoja kirjoituksia). Ilmestymispaikka on pääkaupunki. Kaikki tiedonannot ja uutiset, jotka koskevat liiton hallinnon päätöksiä ja toimenpiteitä, julaitaan ensin näissä kuuromyökkäin omissa lehdissä, joista sitten muut lehdet, jos niin haluavat, saavat ne painattaa. Kun liittohallinnon toiminta ulottuu maamme kaikkiin osiin, niin olisi suotavaa, että uutisia, jotka koskevat kuuromykkiä, saapuisi lehteen muilta seuduilta, niin, että ne, jotka lukevat kuuromyökkäinlehteä, siitä saisivat tiedon kaikesta, mikä on kuuromykille niin henkisesti kuin aineellisestikin hyödyllistä. Myös huvittavia kertomuksia ja leikillisiä kyhäelmiä eri aloilta julaistaan. Työssään toivoo toimitus saavansa avustusta kuuromykiltä itseltään. Koko vuoden kestää *kirjoituskilpailu* kuuromykkiä varten. *Paraimmat kirjoitukset*, jotka lähetetään lehteen painettaviksi, *palkitaan*. Neljä (4) 15 markan suuruista palkintoa jaetaan vuoden kuluessa *neljästä parhaasta, ilman* muiden *apua* kyhätystä kirjoituksesta. Kirjoittakaa siis lehteen ahkerasti! Jokaisen kirjoituksen, joka tahtoo kilpailla palkinnosta, toiseen yläkulmaan on kirjoitettava: Kilpakirjoitus.

Sulkeutuen näin kuuromyökkäin suosioon pyydämme me lehtien entisille toimittajille, jotka ilman vähintäkään korvausta vuosikausia (monta vuotta) ainoastaan rakkaudesta kuuromykkiin ovat lehteä toimittaneet, täten lausua kuuromykkien hartaimman kiitollisuuden. Rakkaudentyöhönsä kuuromyökkäin opettajina ovat he tämän uhrautuvan vaivannäkönsä kautta liittäneet lisän, jota kuuromykät eivät unohda. Vähäpätöisenä kunnioituksen ja tunnustuksen ilmauksena julkaisemme ensi numerossa suuresti kunnioitettujen opettajien ja toimittajien valokuvat.

Toivomme, että he yhä edelleen kirjoittelevat lehtiin ja että muutkin kuuromyökkäin ystävät ja opettajat kirjoitusten kautta antavat lehdelle arvoisaa kannatustaan.

Helsingissä 19 päivänä tammikuuta 1906.

Toimitus.

Liittohallinnon tiedonantoja.

Suomen kuuromyökkäinliitto on vihdoinkin saanut sääntönsä vahvistetuiksi. Kolmannessa yleisessä kuuromyökkäin kokouksessa, jossa liitto perustettiin, valittiin keskushallinto. Se kokoontui syyskuun 23 p:nä perustavaan kokoukseen. Läsnä olivat kaikki hallinnon jäsenet, nimittäin aistivalliskoulujen ylitarkastaja V. Forsius, Porvoon kuuromyökkäinkoulun johtaja O. Wichmann, toimittaja J. Hirn, neiti E. Eklund, herrat J. Sundberg, D. F. Hirn, V. Stadius, F. Schoultz, neiti M. Sihvola, varajäsenet herrat F. Helin, O. Hatt ja Hj. Westling sekä rouva J. Stadius ja ylioppilas Hj. Wasenius.

Sittenkun toimittaja J. Hirn muutamien sanoin oli avannut kokouksen, ryhdyttiin puheenjohtajan, rahastonhoitajan ja sihteerin vaaliin. Keskushallinnon puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti toimittaja J. Hirn, herra J. Sundberg valittiin rahastonhoitajaksi ja rouva J. Stadius v. t. sihteeriksi.

Juoksevien asioiden käsittelyä varten päätti hallinto järjestää kansliapäiviä. Kanslia ja kokoushuoneeksi saa hallinto sopivaa korvausta vastaan käyttää yhtä huonetta Helsingin kuuromyökkäyhdistyksen huoneustossa.

Kokouksessa otettiin käsiteltäviksi ne kysymykset, jotka kuuromyökkäin yleiset kokoukset vv. 1900 ja 1905 ovat liiton keskushallinnolle lykanneet. Usea näistä kysymyksistä pantiin pöydälle (jätettiin toistaiseksi) syystä, että liiton varat toistaiseksi ovat riittämättömät kaikkien tarkoituserien toteuttamiseksi. Muut kysymykset lykättiin valiokuntiin valmistelua varten.

Mitä tulee pysyväisen kuuromyökkäin käsityönäyttelyn ja myymälän järjestämiseen, niin päätettiin pyytää lausuntoja ja ehdotuksia Helsingin kuuro-m.-yhdistykseltä.

Kysymys maanviljelyskouluista kuuromykkille jätettiin »Kuuromyökkäin auttajayhdistyksen» keskushallinnolle.

Viittomakieleen nähden päätettiin järjestää kaunoviittomakursseja eri seuduille maata.

Maisteri O. Wichmann esitti kokouksessa seikkaperäisen sääntöehdotuksen sairaus- ja hautausapurahastoa varten koko maan kuuromykkiä varten. Päätettiin, että sääntöehdotus saisi

kiertää kädestä käteen (toiselta toiselle) liiton hallinnon jäsenten keskuudessa.

Keskushallinto päätti, että kolmannen yleisen kuuromyökkäin kokouksen pöytäkirja painetaan ja tiedon antojen muodossa halpaan hintaan levitetään kuuromyökkäin keskuuteen.

Kaikkia niitä, jotka asian harrastuksesta haluavat työskennellä Suomen kuuromyökkäinliiton hyväksi ja edistää kaikkea, mikä tarkoittaa kuuromyökkiemme parasta, kehoitetaan kannattamaan liiton lehteä tilaamalla se ja kehoittamalla muita tekemään samoin. Kuulevat ja puhuvat henkilötkin voivat näin rovollaan auttaa kuuromyökkäiä ja samalla lähemmin oppia tuntemaan näitä veljiään ja sisariaan.

Huom.! Toimituksen vaihdoksen ja lehden muutoksen vuoksi Helsinkiin ovat nämät ensimmäiset numerot myöhästyneet. Vast'edes on lehti ilmestynyt säännöllisesti.

Kehoitus

Suomen kuuromykille ja kuuromyökkäin ystäville.

Suomen kuuromyökkäinliiton päätoimikunta pyytää täten kunioittaen kehoittaa kaikkia maassamme nykyään olevia kuuromyökkäinyhdistyksiä yhtymään haara-osastoina liittoon, mikä ei suinkaan, kuten säännöistä selviää, estä niitä pysymästä itsenäisesti toimivina paikallisyhdistyksinä.

Päätarkoituksena tällä yhtymään pyynnöllä on herättää kuuromykät huomaamaan, että heillä on velvollisuuksia ei ainoastaan itseään kohtaan, vaan yleensä kaikkia toisiakin kohtaan. Kun liiton toiminta tarkoittaa koko maata, eikä kohdistu mihinkään erikoiseen paikkakuntaan, on oikeudenmukaista ja kohtuullista, että tämän toiminnan kustannuksetkin jaetaan samoin maan kaikkien kuuromyökkäin kesken. Ilman yhteistyötä ei voida saavuttaa niitä suuria, yhteiselle työllemme asettamiamme tarkoituksia. Ei se ainakaan saata tapahtua ilman lisääntyneitä vai-

keuksia. Kuuromyökkäin on ajatteleminen, että monin paikoin maatumme on kuuromykkiä, jotka eivät milloinkaan tapaa toisia kuuromykkiä, eivät milloinkaan voi ottaa osaa mihinkään yhdistyksen kokoukseen, eivät koskaan saa nähdä mitään esitelmää tai olla osallisina jossakin kuuromyökkäin juhlassa. Heidän elämänsä kuluu pimeydessä ilman opetusta ja ilman iloa. Juuri näistä tahtoo liiton toimikunta huomauttaa kaikkia parempiosaisia kuuromykkiä, erittäinkin niitä, jotka jo ovat jonkin paikallisyhdistyksen jäseniä ja nauttivat sen toiminnan hedelmiä.

Toivottavastikin kaikki kuuromyökkäin ystävät ja kuuromyökkäin opettajat huomaavat, mikä merkitys on koko maan kuuromykkien yhteenliittymisellä. Ottakaamme vain huomioon, mitä raittiussväkemme ja työkansamme yhteenliittymiset ovat aikaan saaneet.

Liittohallinto ei aijo sekaantua eri osastojen yksityisiin asioihin. Ainoastaan sellaisissa paikoissa, missä liittohallinto voi tuottaa paikallisyhdistykselle suoranaista hyötyä, ryhtyy se toimintaan paikallishallinnon kanssa. Maksuilla, joita haaraosastojen on liitolle maksettava — 1 markka kuuromykkältä ja 2 markkaa kuulevalta jäseneltä — edistetään toimintaa sellaisissa paikoissa, missä ei ole yhdistyksiä.

Henkilöitä, jotka säälivät kuuromyökkäin erikoisasemaa, ja erittäinkin maan kuuromyökkäin-opettajia ja opettajattaria täten hartaasti ja kunnioittaen kehoitetaan kutakin paikkakunnallaan vaikuttamaan, että kuuromykät miehissä liittoon yhtyisivät, ja että he itse liiton asiamiehinä tälle arvokasta apuansa antaisivat.

Henkilöitä, jotka haluavat tässä tarkoituksessa liiton hyväksi toimia, pyydetään ystävällisesti ryhtymään kirjevaihtoon liittohallinnon kanssa, joka halukkaasti antaa kaikkia tarvittavia tietoja liiton toimista ja tarvittaessa käyttää asianomaisten myötävaikutusta paikallisiin tehtäviin.

Kaikkien niiden, joilla on selvillä, miten paljon vielä on kuuromyökkäin hyväksi tehtävää, toimenä olisi etupäässä koettaa yhdistää kaikki saatavissa olevat voimat suunnitelmanmukaiseen työhön. Sentähden toivookin liittohallinto toiminnassaan pääsevänsä sellaisiin väleihin jo olemassa olevien yhdistysten kanssa, että yhteisen asian hyväksi syntyy pysyväinen, menestyksellinen

yksimielisyyys. Toimenpiteitä, joihin kuuromykkäin hyväksi toimivat toiset yhdistykset jo ovat ryhtyneet, kuten niiden vastaisiakin aloitteita on liittohallinto mitä lämpimimmin avustava, samoin kuin liittohallintokin toivoo, että yhdistyksetkin, joiden myötävaikutusta liittohallinto asianvaatimassa tarkoituksessa pyytää, hyväntahtoisesti ottaisivat huomionsa niitä ehdotuksia, jotka liitto panee alulle, mutta joita sen mahdollisesti ei sopisi toteuttaa.

Tuntien oman monin tavoin puutteellisen kykynsä, mutta luottaen kaikkien edellämäinitussa tarkoituksessa työskentelevien hyvään keskinäiseen ymmärrykseen rohkenee liittohallinto maamme kuuromyikkiä ja kuuromykkäinystäviä mitä lämpimimmin kehoittaa: *kaikki mukaan!*

Helsingissä maaliskuulla 1906.

Suomen kuuromykkäinliiton keskushallinto.

Julius Hirn,
puheenjoht.

Julia Stadius,
v. t. siht.

Tiedoksianto.

Kaikille niille kuuromyksille ynnä muille poikavainajani, kuvanveistäjä Albert Tallrothin ystäville, jotka ovat ottaneet osaa hänelle Vaasan hautausmaalle pystytetyn hautapatsaan, muistokiven, hankimiseen, pyydän täten lausua hartaimmat kiitokseni.

Cecilia Tallroth.

Hiukan sokeista.

Eräässä englantilaisessa aikakauslehdessä kerrotaan, että sokeita naisia on alettu käyttää kirjoituskoneella kirjoittajina. He kuuluvat tekevän tehtävänsä niin hyvin, että työnantajat ovat varsin tyytyväisiä. He saavat kirjoittaa sanelun mukaan, ja on heillä hyviä paikkoja suuremmissa kauppaliikkeissä tai pankeissa.

Jaapanissa on sokeita hierojina, jossa ammatissa he ovat erittäin taitavia ja yleisön suosimia sormitaitonsa takia.

Tieto on valtaa.

Kansanopisto kuuromykille!

Tiedämme, että Suomessa on monta tuhatta kuuromykkää ja monta k. m. koulua. Kuuromykkäin koulussa opetetaan hyviä aineita. Nykyään kestää oppiaika kouluissa 8 vuotta ja sillä ajalla annetaan monesta esineestä opetusta. Kun oppilas on käynyt koulua 8 vuotta ja pääsee pois koulusta, niin mihin hän pääsee, vaikka hänellä olisikin halua oppia jatkamaan. Täällä Suomessa ei nimittäin ole korkeakoulua, jossa opetettaisiin enemmän ja laajemmin ja annettaisiin enemmän sivistystä kuin nykyään koulussa. Jospa perustettaisiinkin Suomeen k. m. varten korkea-koulu, jota sanottaisiin kansanopistoksi kuuromykille. Kun oppilas on käynyt koulua 8 vuotta, ja hän tahtoo lisää oppia, niin hänet lähetettäisiin tähän korkea-kouluun. Kun opettajat ja opettajattaret huomaavat, että oppilaalla on hyvä oppimishalu ja -kyky, niin he lähettävät hänet sinne kouluun, jos oppilas tahtoo. Korkea-koulussa kysytään oppilailta paljon. Kun he antavat hyviä vastauksia, niin he vast'edes voivat päästä johonkin toimeen tai ammattiin helpommin kuin heti koulusta päästyään. Sillä korkea-koulussa opetettaisiin monta ainetta ja järjestysohjetta kuuromykille vast'edes.

S. O. Will.

Ei yksikään saavuta koettelemuksissa ja vastuksissa rauhaa, ennenkun hän on löytänyt turvansa Jumalassa.

*

Ei oppi ojanan kaada eikä tieto tieltä työnnä.

Turun kuuromykkäin yhdistys.

Turku, 5 p:nä maaliskuuta 1906.

Turun kuuromykkäin keskuudessa työskentelevät ovat juuri näinä viime aikoina saaneet huomata suoranaista elpymistä parempaan päin. Monasti on mieltä ja työhalua tähän asti masen-

tanut se vähäinen tulos, mikä vaivannäöstä on ollut seurauksena, mutta nyt, kun kylvö alkaa tähkiä ja laiho näyttää lupaavalta, alkavat kylväjätkin jo uskoa, että tulevaisuus on sittenkin heidän.

Tosin on täällä kuuromykkiä, jotka nurjalla mielellä katselevat kaikkea edistystä, mutta he alkavat nyt huomata, että heidän mahtinsa on auttamattomasti masennettu. Tämä onkin luonnollista, sillä täytyyhän valon lopultakin voittaa pimeys. Aijon nyt lyhyin piirtein koettaa kertoa, miten meidän asiamme laita on.

Valitettavasti kerrotaan yhdistyksestämme hyvin harvoin tässä lehdessä. Tästä päättäen tuntuisi ehkä siltä, kuin ei meillä toimitettaisi niin mitään. Niin ei kuitenkaan ole asian laita. Täällä kyllä työskennellään, mutta keskuudessamme on niin harvoja, joilla olisi halua kirjoittamaan. Sitä paitsi on työmme täällä niin käytännöllistä, että tahtoo olla hyvin vaikeata saada jotakin vapaata hetkeä, jolloin voisi kirjoittaa ajatuksistaan ja kokemuksistaan.

Kuten tiedätte, on meillä oma huoneusto. Se ei tosin ole suuri, ja usein alkaa siellä korvia kumentamaan, niin että tuntuu siltä, kuin istuisimme saunanlavolla. Mutta joka tapauksessa me viihdymme tässä suojakossa ja toivomme tulevaisuudessa voivamme saada tilavampaa. Sunnuntaisin meillä on yleinen kokous. Se alkaa päivän tekstin selityksellä. Heti sen jälkeen tarjotaan teetä. Sen toimittaa kodin johtajatar, rouva Elin Virtanen. Hänestä puhuttaessa, haluan tässä saada ilmaista hänelle lämpimät kiitokseni hänen uhrautuvaisuudestaan. Aina on hän valmis ryhtymään toimeen, ja kaiken, mihin hän ryhtyy, tekee hän sen syvällisen harrastuksen lämmöllä, mikä hänessä asuu onnettomuusveljiään ja -siskojaan kohtaan. Iloisena ja leikillisenä seisoo hän aina perin siististi ja hauskasti järjestetyn teepöytänsä ääressä. Heti kun hän vaan sen vierestä joutaa pois, nousee hän puhujalavalle, kuin pyryilma. Toisinaan on hänellä jotakin niin leikillistä kerrottavana, että kaikki ovat naurusta pakahtua, joskus esittää hän taas jotakin varsin vakavaa. Missä tarvitaan, siellä ei hän pelkää antaa nuhteita. Siitä kuuromykkät eivät aina pidä, mutta varmaa on, että nuhteet tulevat rakkautta uhkuvasta sydäimestä, joka ei tahdo loukata, vaan ojentaa ja auttaa. Joka tapauksessa herättää eukko kunnioitusta, ja se saat-

taa olla hyväkin. — Kun teentarjoilu on lopetettu, vietetään iltaa lukemalla sanomalehtiä ja keskustelemalla. Sitä paitsi on meillä muutamia hauskoja peliä, joita ahkerasti käytetään. Toisinaan ryhdytään leikkimään, mihin sekä vanhat että nuoret ottavat osaa. Ikävä kyllä emme taida juuri muuta kuin numeroleikkiä, mutta siihen eivät kuuromykkämme koskaan kyllästy. Kerran kuukaudessa on meillä tapana pitää ohjelma-iltama, jossa pääesityksenä on jokin kuvaelma, tavallisesti »Vänrikki Stoolin tarinoista», tai myöskin taikalyhtykuvia. »Turun kuuromykkäin raittiusyhdistys» on hankkinut itselleen erittäin hyvän taikalyhdyn, ja yhdistyksellämme on oikeus käyttää sitä konetta ikäänkuin korvaukseksi siitä, että olemme luovuttaneet huoneustomme raittiusyhdistyksen käytettäväksi. Nämä esitykset kuuromykkiä suuresti huvittavat, ja ovat ne epäilemättä suuresti kasvattaviakin. Ohjelma-iltoina on tapana ottaa pieni sisäänpääsymaksu, voidakdaksemme siten korvata menot. Jos jää säästöä, annetaan se teekassaan, josta kaikki pienemmät menot maksetaan. Omia taikalyhtykuvia ei meillä ole, vaan lainaamme sellaisia kansanvalistusseuralta ja maksamme 10 penniä kappaleelta kustakin illasta. Ensi sunnuntaina on meillä näytös, jota kaikin odotamme suurella innolla. Silloin näytetään 50 kuvaa käsittävä kuvasarja Norjasta. — Mainitsin kirjeeni alussa, että kuuromykkäinystävät täällä ovat saaneet huomata ilahuttavaa elpymistä parempaan päin. Tästä on meidän suurimmaksi osaksi kiittäminen raittiusyhdistyksen eloisaa toimintaa. Kun tämä yhdistys perustettiin, rupesi sen jäseniksi vain 17 henkeä, mutta nykyään kuuluvat useimmat kuuromykkäin yhdistyksen jäsenet siihen. Raittiusyhdistyksen puheenjohtajassa, herra J. Grönroosissa on kuuromykillä innokas asiansa puolustaja ja sen johtokuntakin muodostaa pienen pirteän joukkion. On luonnollista, että, kun alkoohoolivirralla kerran on saatu sulkua, me voimme olla sitä varmempia pyrintöjemme menestyksestä. Jos kuuromykkä joutuu juomahimon kahleisiin, häviää hänestä kaikki siveellinen tarmo, ja kaikki halu ja pyrkimys parempaan päin lamautuu hänessä. Kun hän sitä vastoin on saanut silmänsä auki huomaamaan, mikä vaara lasissa piilee, työskentelee hän sitä innokkaammin hyvän palveluksessa, sillä hänellä on silloin katkera elämäkoke-

mus takanaan. — Mutta palaan taasen yhdistykseemme. Joka sunnuntaikokouksessa pannaan toimeen rahankeräys »Nuorten naisten kristillisen yhdistyksen» kukkaislähetyksen hyväksi. Mielestämme on kuuromykille sangen tärkeätä, että he saavat silmäillä toistenkin kärsimyksiä, eivätkä kokonaan kätkeydy omaan kuoreensa. Yhtä varmasti kuin Jumala aina siunaa iloista antajaa, yhtä varmaa on sekin, että siunatuksi tulee se pieni roponen, jonka kuuromykkä voi antaa kärsivien lähimmäistensä iloksi ja virkistykseksi. Koulu pyrkii antamaan kuuromykän takaisin yhteiskunnalle. Koettakoot kuuromykkäin yhdistyksetkin tehdä niin. Me emme suinkaan saa pyrkiä muodostamaan kuuromykistämme »valtiota valtioon». Päinvastoin on meidän parhaan kykymme mukaan opettaminen heitä elämään oikeata elämää ja suuntaaminen heidän ajatuksensa ulospäin — eikä vain heihin itseensä. — Sunnuntai-aamupäiviin kokoontuu pieni raamatunluokka, jota vuorotellen johtavat neidit Loa Sahlberg ja Helmi Liljefors. Siunatkoon Jumala näitä molempia lämminsydämisiiä naisia, niin että heidän työnsä tuottaa hedelmän iankaikkisuutta varten!

Ompeluseuramme eli oikeammin sanoen työseuramme, sillä viime aikoina ovat miespuoliset jäsenemmekin alkaneet innokkaasti ottaa osaa — kokoontuu joka lauantai ja joka toinen keskiviikko-ilta. Työtä tehdään silloin oikein mielihalulla. Tämän todistukseksi saatan mainita, että tähän asti on valmistettu enemmän kuin 120 työtä, ja tällä kertaa aloimme syyskuussa. Useat näistä valmiista töistä ovat sangen isotöisiä. Joulun ajoissa aijomme taasen panna toimeen myyjäiset, ja toivomme silloin saavamme vielä paremmat tulokset kuin viime kerralla. Emme suinkaan tahdo tällä sanoa, että olisimme olleet tyytymättömät viime keväisten myyjäisten tulokseen. Päinvastoin emme olisi mitenkään voineet toivoa silloin niin hyvää tulosta, mutta tahdomme uskoa, että pääsemme vielä pidemmälle, että innostus olisi paljon pirteämpi ja kiihoittavampi. Etupäässä työskentelemme täällä kaupungissa olevan kotimme hyväksi, mutta toivomme myöskin voivamme kerran omistaa oman pienen torpan lähellä kaupunkia, mihin torppaan voisimme kokoontua nauttimaan sunnuntailepoa ja sieltä kokoomaan voimia viikon varaksi. Olemme sitä paitsi

ajatelleet, että sairaat ja heikot työntekijät keskuudestamme voisivat olla siellä jonkun aikaa kesästä vahvistumassa. Hyöty sellaisesta kodista olisi sanomattoman suuri. Tästä onkin jo tässä lehdessä herra John Sundberg huomauttanut eräässä kirjoituksessaan, joten en viivy siinä asiassa sen kauvempaa.

Turun yhdistyksellä on hyvä lainakirjasto, joka viime vuonna sai arvokkaan lisän siten, että sen johtokunta määräsi sitä varten 60 markkaa. Sitä paitsi on raittiusyhdistyksen kirjasto kaikkien käytettävänä. Tämä on myöskin hyvin varustettu. Ikävä kyllä ei kirjoja lainata niin paljoa, kuin olisi toivottava. Mutta luulen tähän olevan syynä sen, että useimmat jäsenet ovat ruumiillisen työn tekijöitä, jotka raskaan päivätöön suoritettuaan eivät enää jaksa lukea. Osaksi on myöskin sangen vaikeata hankkia kielen puolesta tarpeeksi helposti ymmärrettäviä kirjoja.

Yhdistys on, kuten jo huomautin, tilannut muutamia sanomalehtiä, jotka ovat huoneustossa käytettävänä. Tässä on etupäässä otettu huomioon kuvallisia aikakauslehtiä, syystä että kuvat liittyvät tekstiin, joka siten tulee havainnolliseksi ja helposti ymmärrettäväksi.

Olemme aikoneet järjestää tänne kuuromykkäin tekemien töiden vakinaisen myymälän. Toistaiseksi ei ole tätä päätöstä vielä voitu toteuttaa, kun huoneusto ei ole tarpeeksi iso. Epäilemättä olisi tälläkin toimenpiteellä suuri merkitys. Sen kautta ei tulisi kallista aikaa tuhlettua, kuten nyt usein tapahtuu, ja tämän kautta saisivat kuuromykät taloudellisessa suhteessa hyvin tervetulleen lisän.

Kerran kuukaudessa olemme täällä Turussa pitäneet kahvikestit ompeluseuran jäsenille. Tämän vähäisen virkistuksen olemme huomanneet olevan paikallaan, syystä että kaikki sen jäsenet ovat erittäin uhrautuvaisesti työskennelleet.

Eilen, s. t. s. 4 p:nä maalisk., oli yhdistyksen vuosikokous. Siinä valittiin allekirjoittanut puheenjohtajaksi. Varapuheenjohtajaksi valittiin neiti Erich ja johtokunnan jäseniksi herrat Mattson, Virtanen, Henrikson ja Karlsson sekä neiti Sahlberg ja rouva Virtanen.

Näin nykyään meillä täällä Turussa toimitaan. Puutteellista se kyllä on monessa suhteessa. Mutta tämä on kuitenkin varma:

toiminnallamme on vain yksi päämäärä, kuuromyökkäin tosi hyöty. Siunatkoon Jumala kaiken työn, mikä kuuromyökkäin hyväksi täällä Suomessa tehdään! Tuottakoon se hedelmän sellaisen, ettei se näyttäytyisi vain pinnalla, vaan voisi uudistaa sydämet hyvää haluamaan ja kokonaan antautumaan Herralle Jeesukselle. Ellemme Häntä pidä lopullisena päämääränämme, on työmme turhaa. Silloin rakennamme me hiekalle.

Edv. Lück.

„Sokeat näkevät — kuurot kuulevat.“

Oletko sinä, joka olet virkeä ja terve ja jolla on kaikki aistimesi käytettävänäsi, milloinkaan ajatellut, miltä tuntuisi, jos sinulta puuttuisi joku näistä aististasi, jos esim. olisit kuuro tai sokea tai kumpaakin, mikä myöskin joskus tapahtuu. Ajattelehan, ettet voisi nähdä Jumalan kirkasta päivää, vaan olisi ympärilläsi alituinen pimeys; ettei sinulla olisi aavistustakaan siitä, miltä maailma näyttäisi, muuten kuin toisten kuvauksista, ja nämähän ovat varsin epätäydellisiä; sillä jos sokealle sanoo, että taivas on sininen ja metsä viheriä, niin eihän hän kuitenkaan tiedä, miltä sininen ja viheriä oikeastaan näyttää. Ja kuinka sokeat ovatkaan avuttomia! Ajattelehan: jos menet pimeän huoneen läpi, niin töyttääät pöytään ja tuoleihin ja saat kauvan ja tarkkaan koetella esineitä, ennenkuin pääset ovelle ja löydät lukon. Mutta jos sidottaisiin side silmillesi ja jätettäisiin sinut yksiksesi kadulle, kuinkahan sinulle silloin kävisi! Mahtaisitkoahan uskaltaa ottaa askeltakaan? Tästä voit huomata, kuinka vaikeata olisi olla sokea.

Entäs kuuromyökät! Mahtanevatko kuulevat heitä kyllin ajatella! Milloinkaan eivät he saa kuulla isän eikä äidin ääntä, ei milloinkaan lintujen laulua, käen kukuntaa ja kaikkia niitä ääniä, joita ulkona luonnossa kuulemme, he eivät voi kuunnella soiton säveleitä eivätkä ottaa osaa virrenveisuun kirkossa, he eivät voi puhella siskojen ja ystävien kanssa, eivät voi sanoa, ovatko väsyneitä, nälkäisiä, surullisia eli iloisia, sillä kun he eivät kuule, eivät useimmat heistä voi myöskään puhua, vaikka

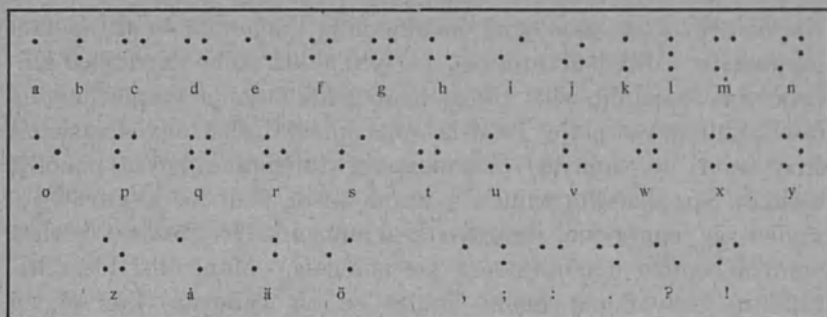
nykyään jo koetetaan yhä enemmän ja enemmän heitä opettaa puhumaan. Miltähän tuntuisi, jos yht'äkkiä tulisi siirrettyksi Kiinaan tai Jaapaniin eikä osaisi heidän kieltään ja ympärillämme olisi puhumassa paljo ihmisiä eikä meillä olisi aavistustakaan siitä, mitä he sanovat. Varmaankin tulisimme kovin pahoille mielin. Samallaiselta tuntuu kuuromykistä, kun he joutuvat puhuvien ja nauravien ihmisten keskuuteen. He tuntevat itsensä vieraiksi omien maamiestensä keskuudessa. Moni olisi tosin halustakin ystävällinen heille, mutta se on vaikeata, kun ei voi puhua heidän kanssaan; kirjoittaminen on hankalaa ja harvoin sitä käytetäänkin. Ja niinpä jää tuo kuuromykkäraukka olemaan yksikseen ja suremaan sitä, ettei hän ole toisten ihmisten kaltainen.

Kun Vapahtajamme vaelsi täällä maan päällä, teki hyvää ja paransi kuuroja, sokeita ja sairaita, tapahtui, että Johannes kastaja lähetti opetuslapsensa kysymään häneltä, oliko hän se vapahtaja, joka tuleva oli, eli pitäisikö heidän toista odottaman. He saivat vastaukseksi: »menkää ja sanokaa Johannekselle ne, kuin te kuulette ja näette: Sokeat saavat näkönsä, kuurot kuulevat, ontuvat käyvät, spitaaliset¹⁾ puhdistetaan» j. n. e. (Katso Math. ev. 11: 4—5 v.)

Jumala ei nykyään auta tällä tavalla. Hän tahtoo, että sokeita, kuuroja, ontuvia, raajarikkoisia ja sairaita ihmisiä autettaisiin — ei ihmetöiden kautta, vaan toisten ihmisten rakkauden avulla. Ja Jumalan kiitos, onkin ihmisrakkaus keksinyt keinoja auttaakseen sellaisia onnettomia, joilla ei ole kaikkia aistimia eli jäseniäkään. — He ovatkin keksineet keinoja edes jossain määrin, joskin epätäydellisesti, korvataksaan sokeille näiden näön ja kuuroille kuulon. He ovat näet huomanneet ottaa avuksi käden ja sormet — ja kuuromykille keksineet *sormiaakkoston* ja sokeille *sokeainkirjoituksen*, ja siten ovat he opettaneet kuuromykät puhumaan, sokeat kuulemaan ja kirjoittamaan. Seuraavalle sivulle olemme kuvanneet sokeain kirjaimiston.

Tässä näkemämme sokeainkirjoitus ei kuitenkaan ole sellainen, jommoisen sen pitäisi olla, että sokeat voisivat sitä lukea.

¹⁾ Eräs ankara ihottumatauti.

Sokeain kirjainmerkit ovat korotettuja. Ota palanen pahvia¹⁾ tai piirustuspaperia, merkitse siihen kuvassa näkemäsi pisteet, pane paperi pehmeälle alustalle ja paina tylsällä²⁾ kivikynällä tai piirtimellä pisteihin, ei kuitenkaan niin, että paperiin tulee läpiä; kun sitten käännät lehden toisapäin, on sinulla korotettuja pisteitä eli niin sanottua *pistekirjoitusta*. Sormin koettelemalla näitä pisteitä, voivat sokeat lukea yhtä nopeasti ja hyvin, kuin kuka näkevä ihminen tahansa.

(Jatk.)

Uutisia kotimaasta.

Suomen toinen aistivalliskouluopettajain kokous pidetään Helsingissä heti Helluntaipyyhien jälkeen. Silloin kokoontuu tänne maamme kuuromykkäinkoulujenkin opettajia keskustelemaan useista kuuromykkäin-opetusta koskevista asioista. Tämän lehden toimitus toivoo, että siinä kokouksessa päätetään monesta tärkeästä asiasta, niinkuin esim. k. m. lastentarhoista, koulupakosta kuuromykille, samallaisesta viittomakielestä, mikä varsinkin Pietarsaaren ja Jyväskylän kuuromykkäinkoululle on tärkeä.

Aistinviolliskoulujen tarkastajan V. Forsiuksen rintakuva koristaa nykyään Porvoon, Mikkelin, Turun ja Jyväskylän kuuromykkäinkoulujen seiniä. Tällaisia rintakuvia saa tilata 20 markalla (pakkauksesta eri maksu) kuvanveistäjä J. F. Heliniltä, Lappeenrannassa, puutarhuri Laurenin talo. Toivottavasti seu-

¹⁾ Kankeata paperia.

²⁾ Ei terävällä.

raavat sokeainkoulutkin esimerkkiä ja koristavat koulujensa seinät Suomen ensimmäisen aistinviialliskoulujen tarkastajan kuvalla, varsinkin kun veistokuva on hyvin onnistunut ja *korkokuva*, niin että sokeatkin voivat sitä koetella.

Hiihtokilpailu. Helsingin Kuurojen Voimisteluseura toimenpani kilpahiihdon jäseniensä kesken 4 p:nä maalisk. Korkeasaaren luona jäällä. Eräs jalomielinen henkilö lahjoitti yllämainitulle seuralle rahasumman, jolla hankittiin uusi kiertopokaali. Jos sama kilpailija voittaa pokaalin kolme kertaa perätysten, on hän saava sen omakseen. Kaunis ilma ja mainio keli suosivat kilpailuja, joten saavutettiin jotenkin hyvät ennätykset. Kilpailijoista ei kukaan edeltäpäin osannut arvata, kuka heistä pääsee pokaalin voittajaksi, sillä siellä oli monta hyvää hiihtäjää.

Hiihtoon 5 km. matkalla otti osaa 10 henkeä, joista saavuttivat parhaimmat tulokset seuraavat hiihtäjät: I palkinnon O. Wetzell, 20 m. 25 s., II palk. E. Karlsberg, 20 m. 51 s., III palk. A. Nyman, 22 m. 03 s., ja ylimääräisen IV palk. A. Jokelainen, 22 m. 38 s. Pokaali joutui vuodeksi Wetzellin haltuun. Kilpailunsa keskeytti O. Hatt suksivian tähden. K. M. Y:n huoneustossa jaettiin hiihtäjille neljä mitalia.

Ihahuttavaa on nähdä, että kuuromykkäin keskuudessa täällä on herännyt harrastusta kilpahiihtoon, joka kehittää sen harrastajia hyviksi hiihtäjiksi. Pitäisi seurata tätä hyvää esimerkkiä muuallakin. Jos olisi useita k. m. samalla paikkakunnalla, ei heidän pitäisi laiminlyödä panna toimeen hiihtokilpailuja keskuudessaan. Eläköön hiihtourheiluaate!

Tampereen kuuromykät pitivät kokouksen toissa sunnuntai-iltana klo 5 N. M. K. Y:n huoneustossa. Kuvanveistäjä T. F. Helin, joka oli kokoonkutsujana, valittiin puheenjohtajaksi; sihteerinä toimi työnjohtaja G. Attila.

Hra Helin kehoitti Tampereen kuuromykkiä perustamaan yhdistyksen, joka liittyisi haaraosastona v. 1900 perustettuun Suomen kuuromykkäin liittoon. Hra H. selitti samalla, että liiton tarkoitus on olla yhdyssiteenä kaikille Suomen kuuromykille ja perustaa haara-osastoja ympäri Suomen. Valtion avustama matkapappi tulee vastaisuudessa myös pitämään huolta kuuromykkäin sielunhoidosta. Liiton toimesta tulee asiamiehiä lähettäväksi ympäri Suomea opettamaan, neuvomaan ja auttamaan kuuromykkiä. Yksimielisesti hyväksyttiin hra H:n ehdotus ja päätettiin tänne perustaa mainitunlainen yhdistys, jonka väliaikaiseen toimikuntaan laatimaan sääntöjä ja hankkimaan niille vahvistusta valittiin yhteisk. johtajatar Lydia Engman, rak. mestari E. Helin, nti Siiri Helin, työnjoht. G. Attila, nti Alma Teronen, hrat Frans Wikman ja Aksel Sivula.

Kokouksessa piti vielä kuvanveistäjä S. Will esitelmän kuuromyökkäin oloista ulkomailla.

Helsingin kuuromyökkäinyhdistyksen vuosikokous oii 18 p:nä maaliskuuta. Puheenjohtajaksi valittiin neiti Elma Ek-lund, varapuheenjohtajaksi hra John Sundberg; johtokunnan jäseniksi valittiin herrat V. Forsius, O. Hatt, J. Hirn ja V. Stadius; neiti M. Sihvolan sijaan valittiin rouva A. Lindström.

Vuosikertomus painetaan vastedes lehteen.

Agneta Halonen, jonka terveys on murtunut, on jo enemmän kuin vuoden ajan oleskellut Nummelan keuhkotautistenparantolassa, missä hän jo on hiukan parantunut, niin että nykyään on paremmissa voimissa. Häntä vaivaa kuitenkin yhä vieläkin korkea kuume joka päivä. Kumpi Agneta Halonen vielä parantuisi, niin että hän taas pääsisi seurustelemaan tovereidensa ja tuttaviensa kanssa ja voisi hyväkseen käyttää samaansa huolellista kasvatusta ja opetusta ja siten tuottaisi iloa opettajatarilleen ja opettajilleen.

Tietoja ulkomailta.

Ensimmäinen pohjoismainen kuuromyökkäinkokous pidetään kesällä 1907 Köpenhaminassa kuuromyökkäinopetuksen 100-vuotisriemujuhlan johdosta. On erittäin ilahuttavaa tietää, että pohjoismaiden kuuromykillä on tilaisuus kokoontua keskustelemaan asioistaan yhteisen tarkoituksensa saavuttamiseksi. Olemekin sentähden Tanskan kuuromykillä hyvin kiitolliset siitä, että he ovat alkaneet hommata pohjoismaista kuuromyökkäinkokousta. On jo muodostettu päätoimikunta, jonka puheenjohtajana on k. m. lukkarikari C. Becker. On myös aikomus kokouksen yhteyteen järjestää ammattikäsitysnäyttely, johon toivotaan kaikkien neljän pohjoismaan ottavan osaa. Helsingin kuuromyökkäinyhdistystä on pyydetty perustamaan paikalliskomitea huojentamaan päätoimikunnan työtä.

Kirjeitä kuuromyökiltä.

Kirje Nilsistä Tammikuulla 1906.

Rakkaat kuuromyökkäisisarukset!

Onnellista uutta vuotta toivotan teille kaikille! Yksi vuosi on taas mennyt ohi vieden mukanaan ihmislapsen iloja ja su-

ruja, eikä se koskaan enää palaja. Olen ollut Jumalan kiitos terve menneenä vuotena. Tietämätöntä on, pysynkö terveenä tänä alkavana uutena vuotena. Jumala sen parhaiten tietää, miten tulevaisuudessa käy. Tapahtukoon Sinun pyhä tahtosi, josko elän tai kuolen!

Viimeisinä kuluneina vuosina on ollut suuria muutoksia maassamme, ja ne ovat tuottaneet hyviä hedelmiä kelpo suomalaisten ponnistuksille, kun edellisinä ikävinä vuosina on paljon taisteltu vapauden puolesta. Nytkin on ilo suuri Suomelle koittanut, kun se sai vastaan ottaa takaisin kaivatun vapauden. Siis eläköön vapautettu Suomi! Tämä kaunis tunnussana kaikuu kaukana eri maissa asuvien kansalaistemme mielissä.

Koska Helsingissä oli k. m. kokous viime kesänä, niin kävin minäkin ensi kerran elämässäni siellä. Nähtiin pääkaupunki suuressa komeudessaan. Käytiin lomahetkinä opettaja Oksanen oppaana ihailemassa kaupunkia ympäristöineen, m. m. oli paljon nähtävänä kuuluisissa rakennuksissa. Oli hyvin ilahuttavaa, kun suurin osa luokkatoveristani oli siellä. Silloinpa oli hauskaa, kun uudistettiin tuttavuus rakkaassa toverillisessä seurassa. Mutta ikävä kyllä, kun en ymmärtänyt ollenkaan viittauksia kokouksen ohjelmasta.

Lausun tämän kautta ent. luokkatoverilleni Elin Wegelius'elle onnentoivotukset vihkimisesi johdosta. Toiveeni pettyi silloin, kun et tullut Helsinkiin, kuten toivoin. Mikä esti sinua tulemasta kokoukseen?

En tohdi jatkaa tämän enempää, jottei tulisi hankaluutta toimittajille. Lopuksi ottakaa vastaan yksinkertainen tervehdykseni.

Sielu, rukoile,
Valvo, taistele,
Että elon kruunun kerran
Vielä saisit käestä Herran,
Sielu rukoile!

Kiitä Häntä myös,
Joka päiväs, yös,
Sua hellin hoitelevi,
Työsi, toimes' siunailevi,
Häntä kiitä myös!

Ystävyydellä *Henrika Kokkonen.*

Tilaus-ilmoitus.

Kuuromykkäin Lehti

ilmestyy vuonna 1906 kuten ennenkin joka kuun lopulla. Tilaushinta on 1 markka 50 penniä vuosikerralta. Tämän summan voi myös postimerkeissä lähettää toimitukselle. Tilauksia voi tehdä maan kaikissa postikonttoreissakin.

Lehden, jonka tästä lähin julkaisee Suomen kuuromykkäin liitto, tarkoituksena on tarjota maan suomea puhuville kuuromykkille sivistävää, hyödyllistä ja huvittavaa lukemista sisällöltään uskonnollista ja muunkinlaista, kuulumisia kotimaisista ja ulkomaisista kuuromykkäkouluista, uutisia, tiedonantoja, ilmoituksia j. n. e.

Jotta lehti tulisi yhdistäväksi siteeksi maan suomalaisten kuuromykkäin kesken, on valttämätöntä että nämä avustavat lehteä. Pyydämme sentähden ja toivomme, että kuuromykkät lehden toimitukselle lähettävät tietoja itsestään ja muista kuuromykkistä, työstä, jolla he itsensä elättävät, harrastuksista jotka heitä innostavat j. n. e. Kuuromykkäin opettajia, vanhempia ja holhoojia kehoitamme kaikin tavoin kannattamaan tätä yritystä.

Avustajien joukossa on toimituksella ilo saada mainita lehden monivuotiset toimittajat johtaja I. Savolaisen, opettaja K. Reposen sekä johtaja K. E. Kahvan, filos. maist. Edw. Lückin, yliopp. Hj. Vaseniuksen, fil. maist. K. O. Wichmann'in, ylitarkastaja V. Forsiuksen, rouva J. Stadiuksen, neiti E. Eklund'in, toimittaja J. Hirn'in, opettaja Aug. Helin'in y. m. y. m.

Suomen kuuromykkäinliitolta toimekseen saanut

J. Sundberg.

Vastaava toimittaja.

Kuuromykkäin Lehti

ilmestyy vuonna 1906 ja voidaan sitä tilata seuraavien asiamiesten kautta: *Turussa* pastori A. Nordmanilta, *Kuopiossa* neiti A. Helsingiukselta, *Jyväskylässä* pastorin rouva H. Luomalta, *Helsingissä* herra Eino Karlsbergilta, *Porvoossa* neiti A. Pulkkiselta, *Vaasassa* Nikolai Syöringiltä, *Porissa* Anton Rosenvallilta, *Viipurissa* Alma Valjukselta, *Oulussa* maisteri K. E. Kahvalta ja *Forssassa* Tilda Rehumäeltä, sekä herra John Sundbergilta, Helsingissä, Yrjönkatu 5.

HUOM.! Kaikki kirjoitukset lehteen ovat lähetettävät opettaja Aug. Helinille, Helsinki, Sokeainkoulu.

Suomen Kuuromykkäinliiton säännöt.

§ 1.

Suomen kuuromykkäinliiton tarkoituksena on sopivalla tavalla valvoa Suomen kuuromykkäin harrastuksia ja edistää heidän henkistä ja aineellista vaurastumistaan. Tätä tarkoitusta varten pyrkii liitto perustamaan haaraosastoja paikkakunnille, joilla suurehko joukko kuuromykkiä asustaa, kokoamaan kuuromykkiä yhteisiin kokouksiin, asettamaan matka-asiamiehiä, joiden tulee tehokkaasti edistää sivistystä ja hyviä tapoja kuuromykkäin keskuudessa sekä huolehtia aikakauslehtien ja muun sopivan kirjallisuuden julkaisemisesta heitä varten.

§ 2.

Liiton yleisiä asioita hoitaa Helsingissä oleva liittohallinto, johon kuuluu yhdeksän jäsentä ja jotka valitaan kolmeksi vuodeksi. Liittohallinto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan. Puheenjohtajan poissa ollessa johtaa keskustelua se liittohallinnon jäsen, joka sillä kertaa siihen toimeen valitaan. Liittohallinto kokoontuu niin usein, kun asiahaarat vaativat, ja on päätösvaltainen, kun vähintään 4 jäsentä on läsnä.

§ 3.

Liiton jäsen on jokainen henkilö, joka rahastonhoitajalle on maksanut jäsenmaksunsa. Kuuromykkien jäsenmaksu on 1 markka ja kuulevien henkilöiden 2 markkaa vuodessa. Elinikäisestä jäsenyydestä maksaa kuuromykkä 15 markkaa, kuuleva 30 markkaa kerta kaikkiaan.

§ 4.

Liiton johtokunta Helsingissä vahvistaa haaraosastojen säännöt, mikäli ne ovat sopusoinnussa liiton yleisten sääntöjen kanssa. Haaraosastojen tulee vuosittain helmikuun kuluessa liiton johtokunnalle lähettää kertomus toiminnastaan kuluneena työvuonna.

§ 5.

Liitto kokoontuu joka 3:tena vuonna yleiseen kokoukseen. Näistä johtuvat kulunkit suorittavat osanottajat sekä tarpeen vaatiessa pääyhdistys ja haara-osastot.

§ 6.

Muutoksia ja lisäyksiä näihin sääntöihin voidaan tehdä ainoastaan liiton yleisissä kokouksissa ja on sääntömuutosehdotus kolme kuukautta sitä ennen lähetettävä liiton johtokunnalle, joka muutosehdotuksista antaa perustellun lausunnon.

§ 7.

Ehdotus liiton lakkauttamisesta on tehtävä yleisessä kokouksessa, mutta ratkaistaan vasta ylimääräisessä kokouksessa, joka pidetään ainakin kolme kuukautta tämän jälkeen, jolloinka liiton johtokunnan ja kaikkien haaraosastojen lausunnot asiasta ovat esitettävät. Päätöksen voimaan astumiseksi vaaditaan $\frac{2}{3}$ äänten enemmistö kaikista äänistä. Samassa tilaisuudessa asetetaan komitea, jonka tulee ryhtyä niihin toimenpiteisiin liiton omaisuuden nähden, joihin liiton lakkauttaminen antaa aihetta.
